

Hıdır TORAMAN

KAÇAK KAZI

Necati Polat'a

I

Kelimeler arasında geçen yılların hesabını tutuyordu melekler sonbahar yapraklarını uğurluyordu aşkın hüküm sürdüğü yemyeşil vadilerde ilahi bir tebessümdü gökyüzü emanet bir mutluluktan üzerimizde emanet bir mutluluktan yaşadık işte çimen yapraklarına tutunarak yaşadık takvimlere bakarak

II

Sabahtı kalbimizin tek tesellisi sabahın renkleri hiç değişmedi değişmedi çinileri mavisi hayat akıp giderken kasabalarda sabaha borcumuzu ödeyemedik istifade edemedik kalplerimizden boşlukta titreyen bir metal kadar soğuktu parmakları antilli işçilerin şehirden kaçış bir işkenceydi bir çocuklar memnundu yaratılmış olmaktan bir çocuklar özlüyordu sabahı kelimelerin tükendiği kılıçların parladığı dünyada herkesi bekleyen bir çarmıh vardı

III

Yara kabukları vardı sulara habilin kanıyla tanıştığında kelimelerin arkasına saklandı dünya açtığı yaraya saklandı bıçak su yolunu uzatmakla meşguldü ömrünü uzatmakla meşguldü ateş gün toplayıp gitmişti gölgelerini bir günahın gecesini örtüyordu melekler dünyaya kapalı kanatlarıyla çıkışı olmayan bir tapınak olmanın gururunu yaşıyorduk hepimiz bir yolunu arıyorduk çekip gitmenin

IV

Sonbahar diyorduk bir sonbahar sıkıntısı olmalı bizimkisi yaratılmış olmanın bir cilvesi olmalı kurduğumuz cümlelerin sonu yok duyduğu yok kimsenin sevincimizi bir yağmur darbesiyle uyanabilir bir yağmur darbesiyle ölebiliriz sessizlik lütfen biraz daha sessizlik yalnızlık heykelini yontuyor içimizde

V

Gelmiş geçmiş şairleri dinledik incek ayetleri bekliyoruz şimdilik
dönecek kimsemiz yok afrika seferinden yoldaşı yok kimsenin ayak
sesinden başka umut desen umut bütün çocukların unuttuğudur bize
doğru uzanan sarmaşıklar çürüyor her bahsi kaybediyor öptüğümüz
yetimler bilmiyoruz yarın sabah kaç seyyah açacak gözlerini kalbini
kazanmış okyanuslara kaç şairin gülüşü dolduracak yüzünü

VI

Yenilmiş bayraklarla dönüyoruz evlere ölümü ertelenmiş kelebeklerle
sona ermiş savaşın kahramanları bıçak gibi sıyrıyor etlerimizi
tefekkür alayları geçiyor geceleri eğri bir çin iğnesi geçiyor içimizden
sormuyoruz o kurşunun kalbimizde işi ne işi ne bayrakların
ellerimizde insan bunca acıyla nereye kadar

VII

Bakın arkamda gördüğünüz dağlara bakın vadilerden çıkıp gelen
kırlangıçlara kaç bahar tükettiniz dağlara karşı sabahı olmayan
kaldırımlarda baş başa kaldığınız dağlara bakın kime uğur getirmiştir
koştuğunuz yaylalar kime ne vadetmiştir insan bunca acıyla nereye
kadar

VIII

Koşun bakalım koşun hanginizin imanı galip gelecek hanginizi
güldürecek melekler

IX

Ey şair ey firari ey yurduna kaçak girmiş süvari bir şey söyle istersen
bunca yıl sonra hatırlanan gün için bir müjde ver bir mezar kaz
kendine yaşadığın vadide yağmurların kalbine hükmettiği vadide bize
çıplak ayakla şarkılar söyle üstü rüzgâr estikçe köpüren deniz boş
kalmasın bu gece bize çıplak ayakla şarkılar söyle

X

Uğramam gereken bir yerdi dünya uğradın işte